

OPĆI PODACI			
IME I PREZIME	Ines Perić		
Naziv studija	Poslijediplomski sveučilišni studij Pedagogija i kultura suvremene škole		
Matični broj			
Odobranje teme za stjecanje doktorata znanosti (staviti križić u polje)	☒ u okviru doktorskog studija	☐ izvan doktorskog studija	☐ po osnovi znanstvenih dostignuća
Ime i prezime majke i/ili oca	Borislav i Ivanka Perić		
Datum i mjesto rođenja	17. 6. 1985., Makarska		
Adresa	Veliko Brdo 33a, 21300 Makarska		
Telefon / mobitel	00385 91 769 23 66		
e-pošta	peric.ines@gmail.com		
ŽIVOTOPIS			
Obrazovanje (od novijega k starijem datumu)	- listopad 2009. – upisala Poslijediplomski sveučilišni doktorski studij pedagogije, smjer Kurikulum suvremenog odgoja i škole, na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. - 2004. - 2009. – Sveučilište u Zadru - Odjel za pedagogiju, <i>engleski jezik i književnost i pedagogija</i> ,		
Radno iskustvo (od novijega k starijem datumu)	2009. do danas- asistentica na kolegijima Opća pedagogija i Didaktika, Filozofski fakultet Sveučilišta u Mostaru. Bosna i Hercegovina		

Popis radova

- Perić, I. (2010) Meenakshi Gigi Durham, *The Lolita Effect: The Media Sexualization of Young Girls and What We Can Do About It*, New York: The Overlook Press, 2008. *Bjelovarski učitelj* XV (3), 80-84. (prikaz knjige)
- Perić, I. (2011) Medijski odgoj- prevencija kršenja dječjih prava u medijima. U: Leutar, Z. (ur.) *Zbornik radova Međunarodne znanstvene konferencije „Socijalni rad i borba protiv siromaštva i socijalne isključenosti- profesionalna usmjerenost zaštiti i promicanju ljudskih prava“*, Zagreb: Zaklada Marija de Mattias, 673-681.
- Perić, I., Nižić, M., Penava, T. (2013) Stavovi zaposlenika Filozofskog fakulteta Sveučilišta u Mostaru prema osobama s tjelesnim invaliditetom. U: Komadina, A. (ur.) *Modeli rada s osobama s invaliditetom*, Mostar: Caritas biskupija Mostar-Duvno i Trebinje-Mrkan, 273-288.
- Perić, I. (2013) Pedagogijsko-komparativna analiza časopisa za tinejdžere. *Medijski dijalozi* 15 (6), 251-268.
- Nižić, M., Penava, T., Perić, I. (2013) Prevalence of substance use among first-year students at the University of Mostar, Bosnia and Herzegovina. *Journal of Education Culture and Society* 4 (1), 83-94.
- Perić, I., (2013) Anikó Imre, *Identity Games – Globalization and the Transformation of Media Cultures in the New Europe*, Cambridge, London: The MIT Press, 2009. *Život i škola* 30 (2), 222-224. (prikaz knjige)
- Boban, L., Perić, I. (2015) Priručnik o stjecanju nastavničkih kompetencija tijekom redovitog studija, Mostar: Filozofski fakultet Sveučilišta u Mostaru.
- Miliša, Z., Dević, J., Perić, I. (2015) Kriza vrijednosti kao kriza odgoja. *Mostariensia* 19 (2), 7-20.
- Perić, I. (2016) Dana Goldstein, *The Teacher Wars: A History of America's Most Embattled Profession*, New York: Doubleday, 2014. *Acta Iadertina* 13 (2), 223-226. (prikaz knjige)

**Popis aktivnih
sudjelovanja na
kongresima**

- Međunarodna znanstvena konferencija u Mostaru 20.-23. listopada 2010. pod nazivom „Socijalni rad i borba protiv siromaštva i socijalne isključenosti - profesionalna usmjerenost zaštiti i promicanju ljudskih prava“, s radom „Medijski odgoj - prevencija kršenja dječjih prava u medijima“
- Znanstveno – stručni skup Deveti susret pedagoga Hrvatske u Zadru 11.-13. travnja 2011. pod nazivom „Pedagog kreator kurikuluma i kulture odgojno-obrazovne ustanove“, s radom „Uloga škole u prevenciji medijske seksualizacije djevojčica“
- Znanstveno-stručni Simpozij s međunarodnim sudjelovanjem u Mostaru 14. i 15. listopada 2011. pod nazivom „Modeli rada s osobama s invaliditetom“, s radom „Stavovi zaposlenika Filozofskog fakulteta Sveučilišta u Mostaru prema osobama s tjelesnim invaliditetom“
- Međunarodna znanstvena konferencija u Mostaru 21.-23. ožujka 2013. pod nazivom „Pedagogija, obrazovanje i nastava“, s radom „Umjetnost i/ili logika- poticanje cjelovitog razvoja djeteta“
- Međunarodna znanstvena konferencija u Wrocławu, Poljska 14.-17. listopada 2013. pod nazivom „Education Culture and Society – Nowadays Challenges“, s radom „Prevalence of substance use among first-year students at the University of Mostar, Bosnia and Herzegovina“
- Međunarodna konferencija u Beču, Austrija, 30.-31. Svibnja 2014. pod nazivom „Media and Popular Culture“, s radom „Children's Media Identities“.
- Konferencija u Mostaru, 27. ožujka 2015. pod nazivom „Mladi znanstvenici- Znanost kao kultura neslaganja“, s radom „Socijalna konstrukcija djetinjstva“.
- Druga konferencija o efektima provedbe Pestalozzi programa obuke namijenjene stručnjacima u oblasti obrazovanja u Federaciji Bosne i Hercegovine, u Mostaru, 16. svibnja, 2016.

NASLOV PREDLOŽENE TEME

Hrvatski

Stigmatizacija djece u tiskanim medijima u Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini

Engleski/njemački

Stigmatisation of Children in Print Media in Croatia and Bosnia and Herzegovina

**Jezik na kojem će se
pisati disertacija**

Hrvatski

OBRAZLOŽENJE TEME

<p>Sažetak na hrvatskom jeziku (maksimalno 1000 znakova s praznim mjestima)</p>	<p>Na temelju teorije socijalnog konstruktivizma rad daje pregled povijesnog razvitka djetinjstva i položaja djece u društvu te suvremenih dominantnih konstrukata o djeci. Konstrukti o djeci se dovode u odnos s medijima kao konstruktorima stvarnosti te se pregledom prethodnih međunarodnih istraživanja tog odnosa izvode generalizacije na kojima se zasniva vodeća ideja rada o djeci kao stigmatiziranoj skupini u medijima. Cilj istraživanja je utvrditi pedagoškijske implikacije načina prikazivanja djece u dvjema najčitanijim dnevnim novinama u Republici Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini tijekom razdoblja od jedne godine, analizirati prisutnost stigmatizacije djece u tiskanim medijima te utvrditi razliku u načinu prikazivanja djece između dvije zemlje. Konstrukt djeteta u medijima se komparira s pedagoškijskom slikom djeteta te se ističe važnost snažnijeg afirmiranja konstrukta kompetentnog djeteta u medijski diskurs.</p>
<p>Sažetak na engleskom/njemačkom jeziku (maksimalno 1000 znakova s praznim mjestima)</p>	<p>Based on the theory of social constructionism, the thesis gives an overview of the historical development of childhood and the position of children in society as well as of contemporary dominant constructs of children. The constructs of children are linked to the media as constructors of reality and generalizations are made, based on previous studies, about children as a stigmatized group in the media. The aim of the research is to determine pedagogical implications of the way children are presented in two most widely read daily newspapers in the Republic of Croatia and Bosnia and Herzegovina over a period of one year, to analyse the presence of stigmatization of children in print media and to identify the difference in the way children are presented in the two countries. The construct of the child in the media is compared to pedagogical image of the child and the importance of stronger affirmation of the construct of the competent child in media discourse is emphasised.</p>
<p>Uvod (maksimalno 2000 znakova s praznim mjestima)</p>	
<p>Socijalni konstruktivizam se uzima kao teorijsko polazište ovog rada i okvir za razumijevanje odnosa medija i dominantnih društvenih predodžbi o djeci. Ova teorija pridonosi razumijevanju uloge medija koji svakodnevno selektiraju, kreiraju i prenose određenu konstrukciju svijeta koja često nije objektivna, ali jest relevantna. Posebno je relevantna pri formiranju naših predodžbi o onim društvenim skupinama koje imaju najmanje moći te ne mogu utjecati na selekciju informacija o sebi. U takve skupine spadaju i djeca koja su u središtu ovog pedagoškijski orijentiranog i utemeljenog rada.</p> <p>Presjekom povijesnog razvoja djetinjstva kao životnog razdoblja i s tim povezanim promjenama položaja djece u društvu obrazlaže se socijalna konstrukcija djetinjstva. Identificira se pojava romantičke predodžbe o djetetu kao stvaralačkom biću i prosvjetiteljske predodžbe djeteta kao odrasle osobe u postanku. Obje predodžbe su još uvijek prisutne u pedagoškijskoj teoriji i pedagoškoj praksi. No, naglasak se stavlja na pedagoškijske implikacije nove paradigme djetinjstva koja je produkt „novih“ društvenih studija djetinjstva kreiranih kao prostor međusobne suradnje istraživača iz raznih disciplina društvenih znanosti.</p> <p>Kroz pregled prethodnih istraživanja (Children`s Express, 1999, Korać i Vranješević, 2001, Shreshhta, 2003, Jempson, Barry, 2005 itd.) analizira se prisutnost djece u medijima, dominantni</p>	

medijski stereotipi o djeci kao i konstrukti o djeci identificirani u istraživanjima medijskog sadržaja diljem svijeta. Na rezultatima gore navedenih istraživanja i izvedenim zaključcima i generalizacijama temelji se i glavno polazište rada o djeci kao stigmatiziranoj skupini u medijima. Dobna stigma se identificira kroz proces etiketiranja djece, stereotipe koji postoje o djeci, načine na koje se djecu odvaja kao zasebnu kategoriju te njihov nizak status u društvenoj hijerarhiji. S dobnom stigmom povezuje se i dobna diskriminacija djece i *adultizam*.

Pregled dosadašnjih istraživanja (maksimalno 5000 znakova s praznim mjestima)

U dosadašnjim istraživanjima ove problematike ističe se prisutnost stereotipnih predodžbi o djeci i djetinjstvu koje mediji reproduciraju. Često citirana analiza tiskanih medija u Velikoj Britaniji iz 1999. godine rezultirala je formiranjem „sedam smrtnih stereotipa” o djeci koji se pojavljuju u medijima. Prema učestalosti pojavljivanja ti stereotipi su: 1. djeca kao žrtve, 2. slatka djeca, 3. mali vragovi, 4. iznimna djeca, 5. djeca kao statusni simboli, 6. današnja djeca, 7. mali anđeli (Children’s Express, 1999). Slično ističe i Međunarodno udruženje novinara (IFJ) koje je ukazalo na to da medijsko prikazivanje djece pridonosi održavanju određenih mitova: - djeca koja žive u siromaštvu, žrtve rata i katastrofa gube svoju individualnost i ljudskost; - pisanje o dječjim pitanjima se često fokusira na ono senzacionalno; - medijski izvještaji o djeci su često jednokratne priče bez dublje analize i praćenja; - tajnost djece se uvijek ne poštuje; - kada se djeca pojavljuju u vijestima često su prikazana stereotipno kao „gladna djeca u Africi” ili „neodgovorni tinejdžeri”. Rezultat je neuravnoteženi dojam „djece kao žrtava” ili „opasne djece” (Jempson, Barry, 2005). Korać i Vranješević (2001) su u svojoj analizi medijskog sadržaja identificirali nekoliko dominantnih medijskih konstrukcija djece, od kojih se dvije mogu pronaći u većini provedenih istraživanja. Prva i učestalija konstrukcija je ona o „*pasivnom djetetu*”, a odnosi se na vijesti u kojima je dijete prikazano kao pasivni primatelj utjecaja iz svog okruženja, a drugi je konstrukt „*aktivnog djeteta*” koji se najčešće odnosi na djecu koja se bezbrižno zabavljaju i igraju, ali koja nemaju nikakvu inicijativu i nisu stvarni, autonomni sudionici u životu svoje uže i šire zajednice.

U skladu su s ovim nalazima i rezultati istraživanja provedenog u Južnoj Africi 2003. godine prema kojem su djeca predstavljena kao žrtve u 25 % praćenih vijesti. Mediji imaju tendenciju fokusirati se na dramatična pitanja, poput zlostavljanja djece, a ignorirati ostala dječja pitanja (Shreshta, 2003). Američko istraživanje iz 2001. godine također ukazuje da se djeca u vijestima najčešće prikazuju kao žrtve, i to u 69 % vijesti iz crne kronike (Children Now, 2001). Goonasekera (2001) navodi da su djeca u azijskim vijestima također najčešće predstavljena u događajima poput nasilja ili nesreća kada se prikazuju kao žrtve, a takve se priče uglavnom senzacionaliziraju sa živopisnim izvještajima i fotografijama kojima se najčešće otkriva identitet djeteta. U istraživanju Ebbeck i Warriar (2008) djeca su bila prikazana kao pasivna u 64% slučajeva. Altheide (2002) u svojoj analizi američkih novina ukazuje kako su djeca i prostori koje oni okupiraju postali sve više uključeni u „diskurs straha”.

Konstrukcija *aktivnog djeteta* je mnogo manje prisutna od konstrukcije pasivnog djeteta. Analiza bosanskohercegovačkih medija pokazuje da su među objavljenim člancima o djeci najbrojniji oni koje se tiču školskih aktivnosti i natjecanja (Monitoring printanih medija u Bosni i Hercegovini, 2006). Istraživanje europskih novina pokazuje da je obrazovanje bila glavna tema vezana za djecu u istraživanom razdoblju. No, kao i u ostalim istraživanjima vijesti o obrazovanju su se uglavnom bavile organizacijskim pitanjima u koja se nisu uključivala perspektive djece, a često ih se prikazivalo i kao neupućene u pitanja o kojima se govori. Prikazivanje djece kao aktera u svom obrazovanju i njihovih postignuća gotovo u potpunosti izostaje (Ponte, 2007). U istraživanju Ebbeck i Warriar (2008) djecu se prikazuje kao aktivne u samo 7% slučajeva, ali se dijete nijednom ne prikazuje kao proaktivno, uspješno i sposobno preuzeti odgovornosti u skladu sa svojim godinama ili donijeti odluke.

U većini prikazanih istraživanja vidljiva je izrazita dualnost u načinu na koji su djeca predstavljena. S jedne strane prikazani su kao počinitelji zločina, nasilna djeca, dok su s druge pasivna, nevina i

ugrožena djeca. Dualnost je vidljiva i između izrazitog interesa za djecu kada su u pitanju komercijalni motivi s jedne strane i potpunog nedostatka interesa za svakodnevnu stvarnost, probleme i želje djece, s druge. U svemu drugom, riječ je o tretmanu tipičnom za manjinu: djeca su u medijima uglavnom nevidljiva, a kada su prikazana, prikazana su kao pasivna i ugrožena skupina, bez prava i bez glasa (Korać, Vranješević, 2001).

Cilj i hipoteze istraživanja (maksimalno 700 znakova s praznim mjestima)

Cilj istraživanja je utvrditi pedagoške implikacije načina prikazivanja djece u najčitanijim dnevnim novinama u Republici Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini, sustavno analizirati prisutnost stigmatizacije djece u tiskanim medijima te utvrditi razliku u načinu prikazivanja djece između dvije zemlje.

ISTRAŽIVAČKO PITANJE 1: Pridonosi li način prikazivanja djece u dnevnim novinama stigmatizaciji djece u društvu?

ISTRAŽIVAČKO PITANJE 2: Jesu li djeca u dnevnim novinama diskriminirana na osnovu dobi?

ISTRAŽIVAČKO PITANJE 3: Postoji li razlika u stigmatiziranju djece u dnevnim novinama u Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini?

Korpus i metodologija istraživanja (maksimalno 6500 znakova s praznim mjestima)

U radu će se koristiti holistička, kombinirana metoda analize sadržaja medijskih objava te komparativna metoda. Iako se analiza sadržaja u dijelu literature definira kao kvantitativna metoda (Milas, 2009), neki istraživači joj pripisuju i kvalitativan karakter kada se koristi za utvrđivanje značenja poruka, a sve češće se ističu prednosti kombiniranja kvantitativnog i kvalitativnog pristupa (Berger, 2000). Suprotstavljanje kvantitativnog i kvalitativnog pristupa istraživanjima u društvenim znanostima, među ostalim, iznjedrilo je i nastojanjima da se ta dva pristupa komplementarno primjenjuju kako bi se iskoristile njihove prednosti što omogućuje dobivanje kvalitetnijih rezultata (Patton, 2002). Takav pristup unaprjeđuje postojeća istraživanja i otvara nove mogućnosti holističkog pristupa sadržajima, a posebno onim medijskim. U skladu s tim, u analizi je djelomično korištena i UNIDU metoda analize sadržaja medijskih objava (Obradović, 2011) prema kojoj je analiziran intenzitet napisa, kontekst, stil izvještavanja i pristup u odnosu na osnovna načela novinarske struke. Kod kombinirane analize sadržaja polazi se od kompleksnih pojmova ili kategorija koje su uglavnom složenije od onih koje se koriste kod kvantitativne analize, a manje složene od onih kod kvalitativne analize sadržaja. Kategorije se identificiraju u tekstu, te se mjeri njihova učestalost, korelacija s drugim kategorijama itd. (Manić, 2014).

Komparativna metoda je široko rasprostranjena u društvenim znanostima, a odnosi se na postupak uspoređivanja činjenica, pojava, procesa i odnosa, odnosno utvrđivanja njihovih sličnosti i razlika. Komparacija omogućuje stavljanje informacija u kontekst u kojem se mogu ocijeniti i interpretirati, što omogućuje dolazak do raznih uopćavanja i novih zaključaka koji omogućuju spoznaju (Zelenika, 2000).

Analizirani uzorak su dvije najprodavanije dnevne novine u Republici Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini u razdoblju od jedne godine (od 1. srpnja 2013. do 30. lipnja 2014.) što se smatra dostatnim za utvrđivanje trendova u medijskom sadržaju. Iako je relevantnu analizu moguće napraviti prateći i kraće vremensko razdoblje (Korać, Vranješević, 2001) jedna godina omogućuje utvrđivanje sezonskih promjena i godišnjih događaja koji su važni za identificiranje predodžbe o djeci u medijima. Vremenski period od jedne godine korišten je i u drugim istraživanjima medijskog sadržaja (Ciboci i sur., 2011). Tiskano izdanje dnevnih novina odabrano je zbog svoje trajnosti, što nije karakteristika prolaznih slika u elektroničkim medijima. Naime, dnevne su novine često trajni i službeni registar događaja koji se čuva u knjižnicama i arhivima i dostupan je istraživačima i široj javnosti. Također, unatoč ekspanziji elektronskih medija u posljednjem desetljeću i smanjenim tiražama tiskanih izdanja, dnevne su novine ipak zadržale čitanost i društveni utjecaj. No, opstanak na tržištu zahtijevao je i prilagodavanje tržišnim trendovima, pa je tako prema podatcima Hrvatske

gospodarske komore (2012). najčitaniji dnevni list u Hrvatskoj bio *24 sata* (što se zadržalo, bez prekida, do 2018. godine). Na popularnost tih potpuno komercijaliziranih i tabloidiziranih novina uvelike utječe njihova niska cijena i besplatno podijeljeni primjerci te ga to izdvaja iz konkurencije ostalih dnevnih listova. Zbog toga su, za uzorak dnevnih novina iz Hrvatske, odabrane druge i treće najčitanije novine- *Večernji list* i *Jutarnji list* koji su, uz prisutnost komercijalnih sadržaja, zadržali i neke karakteristike analitičkih novina što ih čini i prikladnijima za usporedbu s najčitanijim bosanskohercegovačkim dnevnim novinama *Dnevnim avazom* i *Oslobođenjem*.

Usporedba Hrvatske i Bosne i Hercegovine zanimljiva je kako zbog zajedničke povijesne pozadine te kulturološke, jezične i teritorijalne povezanosti, tako i zbog različitih pozicija u kojima se ove dvije zemlje trenutno nalaze. Naime, Hrvatska je 1. srpnja 2013. postala zemlja članica Europske unije (što koincidira s početkom ovog istraživanja) dok je Bosna i Hercegovina prema istraživanju Eurostata 2013. godine bila najsiromašnija zemlja u Europi. Obje su zemlje postale države stranke Konvencije o pravima djeteta temeljem notifikacije o sukcesiji od Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije te su se time obvezale da će poštivati djecu kao nositelje prava. Međutim, način prikazivanja djece u medijima nedovoljno je istražen u obje zemlje te se smatra zanimljivim utvrditi podrazumijevaju li gospodarski napredak i političke promjene usklađivanje medijskog tržišta sa međunarodnim Konvencijama. Iz navedenih tiskovina će se izdvojiti napisi u kojima su djeca od 0 do 18 godina glavna ili jedna od glavnih tema, odnosno oni napisi koji su posvećeni pojedinačnom djetetu ili skupini djece ili su se bavili pitanjima i temama povezanim s djecom.

Postupak istraživanja se može podijeliti u četiri faze. Prva faza uključuje izradu analitičke matrice koja sadržava 20 istraživanih varijabli i 137 klasifikacijskih kategorija. Analitička matrica je modifikacija matrice korištenih u istraživanjima Kanižaj, I. (2010) i Ciboci, L. i sur. (2011). U matricu su uključene i varijable za UNIDU metodu analize sadržaja medijskih objava (Obradović, 2011). Jedinica analize je napis s naslovnom cjelinom i ilustracijama. Druga faza istraživanja obuhvaća proces prikupljanja podataka. Praćena su tiskana izdanja analiziranih dnevnih novina te selektirani napisi za analizu. Treća faza se odnosi na obradu i kontrolu podataka tijekom koje se iz uzorka isključuju oni napisi za koje se dodatnom provjerom utvrdi da se ne uklapaju u kriterije selekcije. Četvrta faza uključuje detaljnu analizu prikupljenih napisa te komentiranje dobivenih rezultata.

Očekivani znanstveni doprinos predloženog istraživanja (maksimalno 500 znakova s praznim mjestima)

Rad će pridonijeti identificiranju i razumijevanju stigmatiziranosti djece u društvu sa stajališta pedagoške znanosti te omogućiti formiranje novih pedagoških pristupa za osvješćavanje i preispitivanje dominantnih medijskih konstrukata o djeci, a s ciljem odbacivanja stigmatizacije i snažnijeg afirmiranja i implementiranja alternativnih, pedagoški osjetljivih konstrukata kako u medijski diskurs tako i u pedagošku teoriju i pedagošku praksu.

Popis literature (maksimalno 15 referenci)

1. Altheide, D. (2002). *Creating fear: news and the construction of crisis*. Hawthorne, NY: Aldine de Gruyter.
2. Berger, A. A. (2000). *Media and communication research: An introduction to qualitative and quantitative approaches*. London: SAGE.
3. Children's Express (1999). 'Kids these days...' *A seminar researched and presented by young journalists from Children's Express*. U: von Feilitzen, i C., Carlsson, U. (ur.) *Children and media: image, education, participation*. Goteborg: The UNESCO International Clearinghouse on Children and Violence on the Screen, 121-131.
4. Ciboci, L. Kanižaj, I., i Labaš, D. (ur.) (2011). *Djeca medija: Od marginalizacije do senzacije*. Zagreb: Matica hrvatska.
5. Ebbeck, M., i Warrier, S. (2008). *Image of the Singapore child*. *Early Childhood Education Journal* 36 (83), 247-251.

6. Goonasekera, A. (2001). *Children in the news: reporting of children's issues in television and the press in Asia*. Singapore: Asian Media Communication and Information Centre.
7. Hrvatska gospodarska komora (2012) *Evidencija izdanih potvrda o upisu u upisnik hgk o izdavanju i distribuciji tiska*. <https://www.hgk.hr/javne-ovlasti-u-sektoru> (1.7. 2018)
8. Jempson, M., i Barry, C. (2005). *The media and children's rights*. UNICEF.
9. Kanižaj, I. (2010). *Proizvodnja vijesti u hrvatskim dnevnicima (novinsko izvještavanje u kampanjama za parlamentarne izbore 2003. i 2007. godine)*. Zagreb: Fakultet političkih znanosti, (doktorska disertacija).
10. Korać, N., i Vranješević, J. (2001). *Nevidljivo dete: Slika deteta u medijima*. Beograd: Jugoslovenski centar za prava deteta.
11. Manić, Ž. T. (2014). *Primena i mogućnosti metoda analize sadržaja u sociologiji*. Filozofski fakultet Univerzitet u Beogradu (doktorska disertacija).
12. Milas, G. (2009). *Istraživačke metode u psihologiji i drugim društvenim znanostima*. Jastrebarsko: Naklada Slap.
13. *Monitoring printanih medija u BiH: Status manjina / marginaliziranih grupa*. (2006). Sarajevo: Udruženje/Udruga BH novinari.
14. Obradović, Đ. (2011). *Holistička metoda analize sadržaja - autorizirano predavanje iz kolegija Medijska analitika na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Mostaru*.
15. Shreshta, S. K. (2003). *Print media coverage on children's issues*. Kupondol, Lalitpur: Hatemalo Sanchar.

IZJAVA

Izjavljujem da nisam prijavila temu doktorske disertacije (s istovjetnom temom) ni na jednom drugom sveučilištu.

U Osijeku, 3. 9. 2018.

Potpis

Željko Perić

Napomena*

Predlažem za mentoricu doc. dr. sc. Mirelu Müller

Molimo Vas da ispunjeni Obrazac I pošaljete u elektroničkom i u tiskanom obliku (potpisan) referentu za doktorski studij u Uredu za studentska pitanja.

*Pod napomenu navesti budućeg mentora